

Zvišanje tarif telekomunikacijskih storitev glede na indeks cen življenjskih potrebščin naročnikom ne daje pravice, da odstopijo od pogodbe

Ne gre za spremembo pogodbenih pogojev, če splošni pogoji določajo možnost povišanja tarif glede na objektivni indeks cen življenjskih potrebščin, ki ga določi javni organ

V skladu z Direktivo o „univerzalnih storitvah“, ¹ imajo naročniki elektronskih komunikacijskih storitev ob objavi sprememb pogodbenih pogojev pravico do odstopa od njihovih pogodb brez pogodbene kazni.

Oberster Gerichtshof (Vrhovno sodišče, Avstrija) odloča o sporu med avstrijskim združenjem za informiranje potrošnikov (Verein für Konsumenteninformation) in družbo A1 Telekom Austria, ki je ponudnik mobilnih telekomunikacijskih storitev v Avstriji. Po mnenju tega združenja naj bi družba A1 Telekom Austria v pogodbah, sklenjenih s potrošniki, uporabljala domnevno nezakonite pogoje. Splošni pogoji družbe A1 Telekom Austria določajo, da naročniki ne morejo odstopiti od pogodbe, kadar se tarife prilagodijo glede na objektivni indeks cen življenjskih potrebščin, ki ga določi avstrijski statistični urad (Statistik Österreich).

Oberster Gerichtshof želi v zvezi s tem izvedeti, ali sprememba tarif pomeni spremembo pogodbenih pogojev v smislu te direktive, ki v primeru pritrdilnega odgovora naročniku daje pravico, da odstopi od pogodbe.

Sodišče v sodbi, razglašeni danes, na to vprašanje podaja nikalni odgovor.

Sodišče meni, da je zakonodajalec Unije priznal, da imajo lahko podjetja, ki zagotavljajo elektronske komunikacijske storitve, pravni interes, da se spremenijo cene in tarife njihovih storitev.

Poleg tega meni, da sporno določilo v splošnih pogojih poslovanja družbe A1 Telekom Austria določa prilagoditev tarif glede na objektivni indeks cen življenjskih potrebščin, ki ga določi javna ustanova.

Sprememba tarif, kot je dogovorjena v pogodbi, ki temelji na jasni, razumljivi in javnosti lahko dostopni metodi indeksacije, ki izhaja iz odločitev in mehanizmov, sprejetih v okviru javne sfere, končnih uporabnikov ne more postaviti v drugačen pogodbeni položaj, kot pa izhaja iz pogodbe, katere vsebina je določena s splošnimi pogoji poslovanja, ki vsebujejo zadevno določilo.

Zato tako izvedene spremembe tarif ni mogoče šteti za spremembo pogodbenih pogojev v smislu Direktive.

OBVESTILO: Vprašanje za predhodno odločanje omogoča sodiščem držav članic, da glede spora, ki jim je bil predložen v odločanje, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali pa mu predlagajo, da odloči o veljavnosti

¹ Direktiva 2002/22/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o univerzalni storitvi in pravicah uporabnikov v zvezi z elektronskimi komunikacijskimi omrežji in storitvami (Direktiva o univerzalnih storitvah) (UL L 108, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 367), kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 (UL L 337, str. 11).

akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Naloga nacionalnega sodišča je odločiti o zadevi v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba enako zavezuje druga nacionalna sodišča, ki imajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 43032793